

Κόσμος και...μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ 60 ΧΡΟΝΙΑ
ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΟΔΕΣ

Είμαστε ακόμη μετανάστες ή αφομοιωμένοι Αυστραλοί;

Μιλώντας με έναν σκεπτόμενο νεοφερμένο στην Αυστραλία φίλο, προχθές Κυριακή, μού είπε ότι οι παροικιακές εφημερίδες στο Σίδνεϊ βλέπουν τούς αναγνώστες τους ακόμη σαν μετανάστες, ενώ είναι πια Αυστραλοί πολίτες ύστερα από 60 χρόνια διαμονής στους αντίποδες και τους ενδιαφέρει περισσότερο η ευρύτερη κοινωνία, από την παροικία. Ομολογώ ότι αυτή η παρατήρηση μ' έβαλε σε πολλή σκέψη και τελικά έβγαλα μερικά συμπεράσματα που θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας, επειδή εδώ στον «Κόσμο» είμαστε στα πρόθυρα μιας μεγάλης αναδιοργάνωσης που θα περιλαμβάνει το περιεχόμενο της εφημερίδας μας, αφού αυτός είναι, άλλωστε, ο κύριος λόγος της επιστροφής μου.

Όπως συμβαίνει συνήθως, ο φίλος έχει δίκιο κατά το ήμισυ, δηλαδή οι Έλληνες μετανάστες του '50, του '60 και '70 έχουν αποβάλει τον χιτώνα του μετανάστη ύστερα από δεκαετίες σκληρής δουλειάς και εξαργύρωσαν με μικρές ή μεγάλες περιουσίες την παραδοσιακή βαλίτσα που κουβάλησαν από την πατρίδα, αφού ενσωματώθηκαν στη ευρύτερη κοινωνία. Όμως, ο Έλληνας μετανάστης δεν αφομοιώθηκε μέσα στο αγγλοσαξονικό κωνευτήρι, βασικά επειδή μέσα στα γονιδιά του κουβαλά έναν πανάρχαιο πολιτισμό και είναι δεμένος με μια πανίσχυρη παράδοση που την προστατεύει με παρρησία, προπαντός όταν βρίσκεται σε θέση μειονότητας. Ο Έλληνας επιβιώνει και θριαμβεύει με τη διαφορετικότητά του ανάμεσα σε άλλους πολιτισμούς, με την αγάπη του για τα γράμματα και τις επιστήμες, με το εμπορικό του δαιμόνιο, με το πολιτικό κριτήριο και την αφοσίωσή του στην ευρύτερη οικογένεια, ενώ μπορεί και με μεγάλη ευχέρεια να συμβιώνει, να συνεργάζεται, να συνεταιρίζεται και να διαπρέπει μέσα στο ξένο περιβάλλον.

Ενας καλός και επιτυχημένος φίλος μου έχει πει πως θα είχε διακριθεί ακόμη αν είχε βρεθεί μέσα σε ζούγκλα της Αφρικής και πραγματικά έχουμε τέτοια παραδείγματα επιτυχημένων Ελλήνων στην μαύρη ήπειρο.

Θα συμφωνήσω, λοιπόν, με τον νεοφερμένο φίλο πως χρειάζεται μεγαλύτερη και πιο τακτική επικοινωνία των ομογενών με την ευρύτερη κοινωνία στην Αυστραλία και ο παροικιακός Τύπος έχει έναν ρόλο να παίζει στο θέμα αυτό, χωρίς να παραβλέψουμε την ιδιαιτερότητά μας σαν μειονότητα με ειδικά συμφέροντα και ανάγκες που πρέπει να προστατεύσουμε και ν' αναπτύξουμε. Γι' αυτό, άλλωστε, την περασμένη Παρασκευή αναφέρθηκα στην αμέλειά μας ν' ασχοληθούμε πιο δραστήρια μέσα στα πολιτικά κόμματα της Αυστραλίας και πρότεινα να κόψουμε τον ομφάλιο λώρο που μάς συνδέει με τα ελληνικά πολιτικά κόμματα.

Δυστυχώς, σαν πολιτικό ζώο, ο Έλληνας βάζει την αλληλεγγύη του στο Κόμμα πάνω από το συμφέρον της πατρίδας ή και της παροικίας ακόμη αδιαφορώντας για τις αρνητικές συνέπειες από πολιτικές συγκρούσεις και καταστροφικούς δικασμούς. Είναι απαράδεκτη η όποια παρέμβαση των ελληνικών κομμάτων στα του οίκου μας και η καραμπινάτη αποτυχία του ΣΑΕ θα πρέπει να παραδειγματίσει τούς Έλληνες πολιτικά κίνηδες που χρησιμοποιήσαν τους τζάμπα τουρίστες σαν διακοσμτικές γλάστρες στα διάφορα «συνέδρια» που θα πληρώνει για πολλά χρόνια ο ελληνικός λαός. Μοιάζει με ανέκδοτο να θέλουν να οργανώσουν τους Έλληνες της Διασποράς οι άχρηστοι που χρεοκόπησαν την πατρίδα μας και εμείς να προσυπογράφουμε τις ανοησίες τους.

Αν θα έπρεπε να διδαχτούμε κάτι από τους Αγγλοσάξονες και αν υπάρ-

χει κάτι που πρέπει ν' αποβάλουμε από την ιδιοσυγκρασία μας είναι να μάθουμε να διαφωνούμε πολιτικά χωρίς επικίνδυνες συγκρούσεις, επειδή δεν πρέπει να ξεχνούμε πως πάνω απ' όλα είμαστε Έλληνες και Αυστραλοί και ότι καθήκον μας είναι να προστατεύουμε τα συμφέροντα των δύο πατρίδων μας. Θα πρέπει ακόμη να καταλάβουμε πως όσο μεγάλος και αν είναι ο ελληνικός πολιτισμός και όσο υπερήφανοι αν νιώθουμε για την καταγωγή μας, δεν πρέπει να περιφρονούμε και να απορρίπτουμε άλλους πολιτισμούς με τους οποίους πρέπει να συμβιώσουμε ειρηνικά στο παγκόσμιο χωριό που έχει εξελιχθεί η ανθρωπότητα με την ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας.

Θα ήθελα να πω στον νεοφερμένο φίλο ότι σαν παροικία παλαιΐσαμε σκληρά εναντίον της αφομοίωσης πριν εφαρμοστεί ο πολυπολιτισμός στην Αυστραλία και γι' αυτό δεν πρέπει να παραιτηθούμε από το δικαίωμά μας στην διαφορετικότητα που απολαμβάνει σήμερα η Αυστραλία στο φανταχτερό μωσαϊκό της πολυγλωσσίας, της ανεξιθροσκείας, της μαγείας των διαφορετικών ήχων μουσικής, εικαστικών, γεύσεων μαγειρικής κλπ. Ζούμε μέσα σ' ένα ζωντανό πολυεθνικό περιβάλλον όπου θα πρέπει οπωσδήποτε να προβάλουμε τον δικό μας πολιτισμό, χωρίς ν' αποκλείουμε την απόλαυση ξένων επιρροών στην καθημερινότητά μας.

Επαναλαμβάνω πως είμαστε μια μειονότητα με ειδικά συμφέροντα και ανάγκες που σαν Τύπος έχουμε καθήκον να προβάλουμε και να διεκδικούμε για να διατηρήσουμε την ταυτότητά μας όχι τόσο σαν Έλληνες, όσο σαν Έλληνοαυστραλοί με μεγάλη και δημιουργική ιστορία σ' αυτή την φιλόξενη χώρα που πρέπει να προστατεύσουμε σαν κόρη οφθαλμού.

Η ΒΕΝΖΙΝΗ ΠΟΥ ΚΑΙΕΙ

Στο \$1,62 έφτασε το Σαββατοκύριακο το κόστος της βενζίνης που -να το θυμάστε- θα φτάσει τα δύο δολάρια επειδή ούτε μια Εργατική ομοσπονδιακή κυβέρνηση δεν μπορεί να προστατεύσει τον καταναλωτή από την αδηφαγία και απληστία των μονοπωλίων, είτε πετρελαιϊκές εταιρείες είναι, είτε τράπεζες είναι, είτε ασφάλειες είναι, είτε σουπερμάρκετ είναι, είτε εκ-μεταλλευτές του εθνικού πλούτου είναι και πάει λέγοντας.

Οι πολιτικοί στην Αυστραλία πιπιλούν σαν καρμέλα τον... κίνδυνο από τους άμοιρους πρόσφυγες, ή τον φόρο για τους ρύπους στην ατμόσφαιρα, όταν οι φτωχοί εργαζόμενοι και συνταξιούχοι προσπαθούν να τα βγάλουν πέρα με μισθούς και συντάξεις της πλάκας για μια εύπορη χώρα. Την ίδια ώρα, οι μεγαϊστάνες του πλούτου απειλούν θεούς και δαίμονες, μα προπαντός τις δημοκρατικές διαδικασίες για να υπονομεύσουν την λαϊκή ετυμηγορία στις κάλπες επειδή η κυβέρνηση Ραντ τόλμησε να τους αφαιρέσει το προνόμιο του αφορολόγητου αυτοκινήτου που χρησιμοποιείται σαν αντίδωρο στους υψηλόμισθους.

Οι προνομιούχοι έχουν δικαίωμα για αφορολόγητο αυτοκίνητο με τη συντήρηση και τα καύσιμα, όταν ο φτωχός εργαζόμενος πρέπει να πληρώσει \$1,61 το λίτρο βενζίνης που χρησιμοποιεί για να πάει στη δουλειά του, χωρίς να το αφαιρέσει από το φορολογούμενο εισόδημά του. Αυτό το λένε «ιση πρόσβαση και ίσες ευκαιρίες για όλους στην Αυστραλία»... για να μάς τρελάνουν!

ΠΟΙΗΣΗ

Ενα ποίημα του Γεωργίου Δροσίνη που εκφράζει απόλυτα εμένα και τον φίλο Σταύρο Βλάχο:

«Δεν θέλω τού κισσού το πλάνο ψήλωμα

σε ξένα αναστυλώματα δεμένο.

Ας είμαι ένα καλάμι, ένα χαμόδεντρο,

μα όσο ανεβαίνω, μόνος ν' ανεβαίνω.

Δεν θέλω τού γιαλού το λαμποφέγγισμα

που δείχνεται άσπρο με τού ήλιου τη χάρη,

θέλω να δίνω φως από τη φλόγα μου

κι' ας είμαι ένα ταπεινό λυχνάρι».

ΚΙΝΕΖΟΙ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΑ

Οι Κινέζοι προσπάθησαν να αποδώσουν στη γλώσσα τους τη λέξη Hellas και χρησιμοποίησαν δύο ιδεογράμματα (希臘) τα οποία επέλεξαν με βάση την προφορά. Δηλαδή πήραν ένα ιδεόγραμμα που προφέρεται «σι», άλλο ένα που προφέρεται «λα», τα ένωσαν για να φτιάξουν τη λέξη «Σι-Λα» με την οποία προσδιορίζουν την Ελλάδα.

Το πρώτο ιδεόγραμμα σημαίνει «ελπίδα» και το δεύτερο αντιστοιχεί στον μήνα Δεκέμβριο του παραδοσιακού κινεζικού ημερολογίου. Και τα δύο όμως μαζί, όταν ενωθούν, σημαίνουν «ο άλλος μεγάλος πολιτισμός», για να δείτε με πόσο σεβασμό αντιμετωπίζουν τη χώρα μας. Δεν είναι καθόλου άσχημος αυτός ο συμβολισμός για μια χώρα, όπως λένε, τόσο ταλαιπωρημένη και παράλληλα τόσο πλούσια σε Ιστορία και πολιτισμό, όπως η δική μας.

Οι Κινέζοι άλλωστε είναι ίσως ο μοναδικός λαός στον

κόσμο που δεν αποκαλεί την Ελλάδα «Greece» ή κάτι παρόμοιο. Περίπου το 1/5 του παγκόσμιου πληθυσμού που ομιλεί κινεζικά αποκαλεί την Ελλάδα «Σι-Λα».

ΜΕΙΩΣΗ ΕΛΛΗΝΟΦΩΝΩΝ ΣΤΙΣ ΗΠΑ

Σύμφωνα με την επίσημη απογραφή 2010, Ελληνική καταγωγή (γεννημένοι στην Ελλάδα ή στις ΗΠΑ από Έλληνα γονέα ή Έλληνες και τους δύο γονείς) δήλωσαν 1.390.000 κάτοικοι ΗΠΑ, αναλογικά ένας σε κάθε 220 κατοίκους (περίπου). Μόνο 325.747 είναι οι ομιλούντες ελληνικά στο σπίτι ("ελληνόφωνες"), δηλ. ποσοστό 23%.

Σε σύγκριση με την απογραφή 2000, οι ελληνικής καταγωγής κάτοικοι ΗΠΑ, έχουν αυξηθεί κατά (περίπου) 236.700. Αύξηση (γενικού) πληθυσμού στον Νότο, αύξηση ελληνικής παρουσίας, επίσης στον Νότο (βασικά Φλόριδα), με μείωση στα υπόλοιπα γεωγραφικά διαμερίσματα των ΗΠΑ.

ΚΑΛΟΟ!

-Μάνα θα φτιάξεις καφέ;

-Χέρια δεν έχεις; Ποιά θα σε πάρει που τα θες όλα στο χέρι; Ποιά θα σε ανεχτεί; Ποιά; Θα πεθάνω και δεν θα δω εγγόνι! Τί καφέ θες;

ΑΚΟΜΗ ΕΝΑ:

Σ' ένα εστιατόριο ένας πελάτης ρωτάει:

- Εσείς είστε το γκαρσόνι που πήρατε την παραγγελία μου;

- Μάλιστα.

- Φανταστικό! Δεν έχετε γεράσει καθόλου!